

искате да знаете, защо днесъ има толкова болни хора въ свѣта, трѣбва да имате предъ видъ следното обстоятелство: докато здравитѣ хора служатъ на болнитѣ, винаги ще има болни хора въ свѣта. Засега ученитѣ слугуватъ на невежитѣ, добритѣ — на лошитѣ, здравитѣ — на болнитѣ, но това е кривъ начинъ на действие. Това не е въ реда на нѣщата. Тѣй щото, кажете ли, че трѣбва да слугувате, азъ подразбирамъ слугуване на разумния човѣкъ.

„Не съмъ достоенъ да влѣзешъ подъ стрѣхата ми, но кажи само речъ, и ще оздравѣ момчето ми.“ Това значи: Не съмъ достоенъ още за Твоето учение. За въ бждеще ще Го имамъ предъ видъ, но сега, кажи само речъ, и ще оздравѣ момчето ми. Азъ вѣрвамъ въ силата на Твоитѣ думи. И почуди се Христосъ и рече: „Нито въ Израила не съмъ намѣрилъ толкова вѣра.“ Абсолютната вѣра е свързана съ онзи великъ законъ, който предсказва бждещето. Днесъ има редъ науки, които предсказватъ бждещето на хората. Всички майки и бащи трѣбва да познаватъ тѣзи науки, да ги изучаватъ, за да могатъ да опредѣлятъ способноститѣ и дарбитѣ на своитѣ деца, да знаятъ, какво може да излѣзе отъ тѣхъ. И родителитѣ трѣбва да познаватъ тѣзи науки, а сжщо тѣй, и синоветѣ, и дѣщеритѣ трѣбва да ги познаватъ, да се занимаватъ съ тѣхъ. Ще кажете: Какво да правимъ ние, които не сме запознати съ тѣзи науки? — Това се отнася до младото поколѣние, както и до всички ония, които искатъ да растатъ, били тѣ млади или стари. Не е въпросътъ, какви сте били въ миналото; важно е, какво можете да направите сега. Всички хора иматъ въ себе си редъ дарби и способности, които сж въ спяще състояние. Тѣ трѣбва да работятъ, да ги развиятъ. Много хора умиратъ, безъ да сж засегнали тия свои дарби и способности. Тѣ умиратъ, безъ да знаятъ, какви богатства сж носили въ себе си. За да събуди дарбитѣ и способноститѣ на хората, разумниятъ свѣтъ ги поставя на голѣми страдания и мжнотии. Въ това отношение, страданията представятъ очистително срдѣство за човѣчеството. Страданията идатъ, като условие за развиване на човѣшкия умъ, за пробуждане на човѣшкото съзнание. Умътъ на човѣка се развива само при голѣми мжнотии и страдания. По този случай, българитѣ употребяватъ поговорката: „Накарай дявола на работа, т. е. тури го на тѣсно, и той ще те научи, какво да правишъ.“

Какво виждаме днесъ въ свѣта? — Точно обратното. Съвременнитѣ хора искатъ синоветѣ и дѣщеритѣ имъ да